

A. (23) Ο Σκριβωνιανός είχε στασιάσει στην Ιλλυρία εναντίον του Κλαυδίου· ο Παίτος είχε πάει με το μέρος του και, όταν σκοτώθηκε ο Σκριβωνιανός, τον οδηγούσαν σιδηροδέσμιο στη Ρώμη· Επρόκειτο να ανέβει σε πλοίο· η Αρρία παρακαλούσε τους στρατιώτες να επιβιβαστεί μαζί του. Δεν το κατόρθωσε· νοίκιασε ψαράδικο πλοιάριο και ακολούθησε το μεγάλο πλοίο.

(47) Με αυτό το σχέδιο κάποτε εμφανίστηκε ξαφνικά και έπιασε επ' αυτοφώρω τις κομμώτριες. Αν και ανακάλυψε άσπρες τρίχες πάνω στο φόρεμά τους, όμως ο Αύγουστος προσποιήθηκε ότι δεν τις είδε και παρέτεινε το χρόνο με άλλες κουβέντες, ώσπου έφερε τη συζήτηση στην ηλικία της. Τότε ρώτησε την κόρη του τι από τα δυο, μετά από μερικά χρόνια θα προτιμούσε να είναι ασπρομάλλα ή φαλακρή. Όταν εκείνη απάντησε «εγώ, πατέρα, προτιμώ να είμαι ασπρομάλλα», ο πατέρας πρόβαλλε σ' εκείνη ψεύτικο επιχείρημα: «Δεν αμφιβάλλω ότι δε θέλεις να είσαι φαλακρή. Γιατί λοιπόν δε φοβάσαι μήπως αυτές εδώ σε κάνουν φαλακρή;».

B. 1. partium mentioni

miles filiae

ingentiora anno

ornatrix mendaciorum

veste quis

alius istud

sermo sui

tempora

B.2. motu opprimitote

esset deprehendissetis

occidisti extrahar

oremus malit

imponi respondebunt

conduc obiceremini

sequendi fecerint

interveniant

Γ.1. α. Romam: αιτιατική που δηλώνει κατεύθυνση σε τόπο στο trahebatur

piscatoriam: επιθετικός προσδιορισμός στο naviculam

aliquando: επιρρηματικός προσδιορισμός του χρόνου στο intervenit

earum: γενική κτητική στο vestem

vidisse: αντικείμενο στο dissimulavit, ειδικό απαρέμφατο

tempus: αντικείμενο στο extraxit

calvam: κατηγορούμενο στο te

β. Δευτερεύουσα ενδοιαστική ουσιαστική πρόταση, αντικείμενο στο ρήμα non times. Εισάγεται με τον ενδοιαστικό σύνδεσμο ne (φόβος μήπως γίνει το ανεπιθύμητο) και εκφέρεται με υποτακτική γιατί το περιεχόμενο αφορά το ενδεχόμενο ή πιθανό. Συγκεκριμένα εκφέρεται με υποτακτική ενεστώτα άρα αναφέρεται στο παρόν γιατί εξαρτάται από ρήμα αρκτικού χρόνου (non times). Ισχύει η ιδιομορφία στην ακολουθία των χρόνων, δηλαδή συγχρονισμός κύριας και δευτερεύουσας.

Γ.2. α. Arma in Illyrico contra Claudium mota erant a Scriboniano.

β. Cum Scribonianus occisus esset.

γ. Iulia respondit patri se canam esse malle.